

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Bakalářská práce

**CYKLUS AUTORSKÝCH KNIH NA TÉMA
HRAVÁ KNIHA**

Daniela Herodesová

Plzeň 2018

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Katedra výtvarného umění

Studijní program Výtvarná umění

Studijní obor Ilustrace a grafika

Specializace Kniha a tvarování papíru

Bakalářská práce

**CYKLUS AUTORSKÝCH KNIH NA TÉMA
HRAVÁ KNIHA**

Daniela Herodesová

Vedoucí práce: MgA. Mgr. Petra Soukupová

Katedra výtvarného umění

Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Západočeské univerzity v Plzni

Plzeň 2018

Prohlašuji, že jsem práci zpracovala samostatně a použila jen
uvedených pramenů a literatury.

Plzeň, duben 2018

.....
podpis autora

OBSAH

1. MÉ DOSAVADNÍ DÍLO V KONTEXTU SPECIALIZACE	6
2. TÉMA A DŮVOD JEHO VOLBY	9
3. CÍL PRÁCE	10
4. PROCES PŘÍPRAVY	11
5. PROCES TVORBY	13
6. POPIS DÍLA	15
7. TECHNOLOGICKÁ SPECIFIKA	19
8. PŘÍNOS PRÁCE PRO DANÝ OBOR	21
9. SILNÉ STRÁNKY	22
10. SLABÉ STRÁNKY	23
11. SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ	24
11.1 Knižní a periodická literatura	
11.2 Internetové zdroje	
12. RESUMÉ	25
13. SEZNAM PŘÍLOH	26

1. MÉ DOSAVADNÍ DÍLO V KONTEXTU SPECIALIZACE

Kresba a tvůrčí činnost mě provázela celým mým dětstvím. Již od školky jsem navštěvovala výtvarné kroužky a později na základní škole jsem se ve volném čase věnovala i počítačové grafice. Díky mému zájmu o kreativní tvorbu jsem dlouho neváhala a šla studovat na Střední průmyslovou školu grafickou v Praze. Studovala jsem obor polygrafie (dnes se jmenuje tisk a nová média), kde jsem se setkala jak s počítačovou grafikou, tiskem, tak i s dokončovacím zpracováním. Především mě na střední škole nejvíce zaujala knižní tvorba, z které jsem také skládala praktickou maturitní zkoušku. Díky mému nadšení jsem se rozhodla pokračovat ve studiu zaměřeném na knihu na vysoké škole a zvolila obor kniha a tvarování papíru na Západočeské univerzitě.

V prvním ročníku jsem opět přišla do kontaktu s klasickými knižními vazbami. Nejprve jsem zpracovávala vazby měkké, které mají obálky z kartonu namísto pevných desek vyrobených z lepenek. Ve hřbetě jsou navíc lepené lepidlem. Vytvářela jsem také vazby harmonikové a leporela. Ve formě leporela jsem zpracovávala svojí první klauzurní práci s názvem Roháčkův děsivý výlet.¹ Jelikož šlo o pohádku, neudělala jsem jen obyčejné leporelo. Do knihy jsem zakomponovala interaktivní prvky, které udělají knihu mnohem atraktivnější pro dětského čtenáře. Dále jsem si osvojila znalosti výroby pevných vazeb, které jsou zpravidla ve hřbetě sešité nití. Abych potahové papíry na knihy nějak ozvláštnila, experimentovala jsem s jejich barvením. Díky tomu mi vznikly zajímavě vzorované papíry, kterými jsem potáhla několik deníků.² I v druhé části druhého

¹ příloha č. 1.1

² příloha č. 1.2

ročníku jsem se věnovala dětské literatuře. Jako téma mé klauzurní práce v letním semestru byla pop-upová kniha. Zvolila jsem tedy dětskou kuchařku a nazvala to Kuchařka malého gurmána.³ Tu jsem zpracovala v harmonikové vazbě a mezi jednotlivé kategorie receptů jsem vložila prostorové ilustrace. Šlo o ilustrace předávající jistý druh poučení o správném stolování nebo způsobu chování.

Ve druhém ročníku jsem pokračovala především ve výrobě tuhých vazeb. Vyrobita jsem si několik deníků potažené látkou.⁴ Mimo to jsem se naučila vyrábět vazbu koptskou, kterou jsem si velmi oblíbila, jelikož má otevřený hřbet a je tak vidět bavlnka a styl šití.⁵ Dále také vazbu bradel, která je ideální pro potah kůží. Já však pro potah kůží zvolila jednodušší druh vazby.⁶ Mezi mé výtvary ze znalostí získaných v druhém ročníku patří také fotoalbum, na které jsem opět použila barvený papír.⁷ V první části semestru jsem opět zpracovávala dětskou knihu s názvem Hajánek a Ospalka.⁸ Do knihy jsem zakomponovala několik interaktivních prvků. Ovšem vazbu jsem zvolila lepenou s tuhými deskami. Co jsem si během druhého ročníku zkusila prvně, byla výroba ručního papíru. Z něj jsem poté vyráběla svojí další klauzurní práci pro letní semestr. Šlo o knihu, jejíž ilustrace budou vyrobené z ručního papíru. Já to pojala velkolepěji a z ručního papíru jsem udělala celou knihu. Kniha nese název Básně Jiřího Žáčka.⁹ Pro výrobu této knihy jsem zvolila koptskou vazbu právě díky otevřenému hřbetu. Jako desky jsem nechala čistě nažloutlou

³ příloha č. 1.3

⁴ příloha č. 1.4

⁵ příloha č. 1.5

⁶ příloha č. 1.6

⁷ příloha č. 1.7

⁸ příloha č. 1.8

⁹ příloha č. 1.9

lepenku, na které byl vytištěn pouze název knihy. K této práci jsem vyrobila i pouzdro.

Ve třetím ročníku jsem odjela na první semestr na studijní pobyt do zahraničí. Místo Západočeské univerzity v Plzni jsem navštěvovala Akademii umění v Sofii. Studium tam bylo zaměřené více na ilustraci, ovšem výslednou prací byla opět dětská kniha. Zvolila jsem si pohádku Slavík od Hanse Christiana Andersena.¹⁰ Studium v Sofii pro mě bylo velmi obohacující díky zaměření na ilustraci, a především díky volnosti, které se mi tam dostávalo.

¹⁰ příloha č. 1.10

2. TÉMA A DŮVOD JEHO VOLBY

Zvolila jsem si téma z nabídky, jelikož je zcela volné a každý ho může pojmout po svém. Mým tématem je tedy cyklus autorských knih. Jediné svazující na tomto tématu může být to, že nelze udělat jednu knihu třikrát, jelikož se jedná o cyklus a mělo by jít spíše o originální díla. Já se rozhodla tuto sérii zpracovat na téma hravá kniha.

Jak už je z mých předešlých děl patrné, hravé knihy mě provází od samého začátku studia na univerzitě. Právě proto jsem se rozhodla v tomto duchu své bakalářské studium i završit.

3. CÍL PRÁCE

Cílem mé práce je vytvořit 3 hravé knihy, které na sebe tématicky navazují a vytváří tak cyklus. Jak jsem odpozorovala ze svých předešlých prací, vždy se mi v nich objevuje jistý druh humoru a nadsázka. V tomto duchu chci tedy pokračovat a vytvořit knihy, které člověka pobaví.

Cyklus nemá být určen pro vymezenou věkovou kategorii čtenářů. Věřím, že si v těchto knihách najdou své jak děti, tak i dospělí. Ovšem primárně jsem zamýšlela práci orientovat na dospělé, jelikož děti nemusí pochopit, co přesně se jim tato série snaží říct. Díky finálnímu způsobu zpracování si jsem však jistá, že může oslovit i děti.

Mým cílem je tedy vytvořit knihy, které jsou hravé, ovšem bez použití interaktivních prvků nebo prostorových obrazů. Samotná hravost musí vycházet ze způsobu zpracování a pojetí ilustrací.

Cyklus je navíc zaměřen na tři české zpěváky. Tímto bych jim chtěla vzdát hold, že se na české hudební scéně drží již desítky let.

4. PROCES PŘÍPRAVY

V samotném začátku jsem musela přijít na to, o čem celý cyklus mých hravých knih vlastně bude. Velkým přínosem mi zde byl školní výlet do Švýcarska, který jsem absolvovala v druhém ročníku. V knihkupectví jedné galerie jsem narazila na knihu, kde šlo o hledání postavičky známého umělce v ilustracích. Takových knih s touto tematikou je samozřejmě více a hned se mi tím vybavilo mnoho dalších. Pro tuto myšlenku zaměření knih jsem se naprosto nadchla a rozhodla se vytvořit si vlastní.

Problém ovšem byl, koho pro svůj cyklus vybrat. Bylo mi líto, že Česká republika žádnou knihu s tímto zaměřením nemá a zoufale jsem chtěla pro svou vlast něco takového vytvořit. Kvůli aktuální politické situaci mě tak hned první na mysl vystoupili politici, ovšem nerada bych se tímto někoho dotkla a politickému tématu jsem se raději vyhnula. Po delším rozmyšlení jsem si vybrala dva české zpěváky a jednu zpěvačku, kteří se na české hudební scéně drží již desítky let. Raději jsem nevybírala nikoho, kdo je populární v současnosti, jelikož si nejsem jistá, jak dlouho se na hudební scéně udrží. Moji tři favoriti vydrželi již dlouhá léta a zná je naprosto každý. Možná i výběr samotných postav pro mou práci může být pro někoho svým způsobem groteskní.

Když jsem měla rozmyšlené, o kom mé knihy budou, musela jsem zvážit, jak sérii pojmout celkově. Nejprve jsem do knih vůbec nechtěla dávat žádný text, ovšem po konzultaci jsem došla k závěru, že bude vhodnější, když můj cyklus nějaké ty textové části obsahovat bude. S tím ovšem souviselo, jakým textem mé knihy naplnit.

Během příprav jsem také hodně zkoumala knihy se stejnou tematikou a snažila jsem se přijít na způsob a styl, jakým bych svou

sérii zpracovala já. U mnoha z nich se mi nelíbil styl provedení. Ilustrace byly velmi často přeplácené. Chápu, že je to o tom najít ve změti objektů a postav právě tu jednu hlavní postavičku, ale mnohdy mi to přišlo až zbytečně vyhrocené a násilně provedené. Věděla jsem tedy jistě, že takhle to já dělat nechci.

5. PROCES TVORBY

Nejprve bylo důležité přijít na samotný styl a koncept ilustrací. Ty se samozřejmě zakládaly na určitém textu, což v mém případě byly texty písní. Pro texty písní jsem se rozhodla z jednoho prostého důvodu, splním si tak textovou část, kterou by mé knihy měly obsahovat, a zároveň mám motiv podle kterého kreslit ilustrace. Jednotlivé postavy tak čtenář hledá v jeho vlastních ilustrovaných písních. Písně jsem však neilustrovala úplně doslova. Často jsem vyobrazila spíše scény, které ve mně píseň evokovala nebo co mě u ní napadlo. Brát je doslova mnohdy ani nebylo možné. Scény jsem nechtěla tvořit ani nijak komplikovaně nebo zmateně. Záměrem bylo, aby byly scény především líbivé a úsměvné. Netvořila jsem nijak složitě, aby nebylo postavy možné najít. Šlo mi především o vtipné ilustrování písní.

Písně jsem vybírala postupně během tvorby ilustrací a vždy jsem si je pouštěla stále dokola. Nejprve jsem chtěla vybírat nejznámější texty, ovšem ne všechny byly vhodné k ilustraci. Toto zjištění mě lehce zklamalo, ale naštěstí bylo mnoho písní, z kterých bylo možné čerpat.

Těžké bylo si i rozmyslet, jakým stylem přesně budou pojaté jednotlivé postavy. Určitě jsem chtěla záměrně zajít do humorné stylizace, aby byl samotný pohled na postavy úsměvný. Těžké bylo rozmyslet si kompozici a rozvržení jednotlivých scén. Scény měly být chaotické a matoucí, aby nebylo úplně snadné danou postavu najít, ovšem zase jsem to nechtěla přehánět a raději jsem od chaosu postupně ustupovala. Zkoušela jsem, zda by nebylo lepší, aby se jednotlivé prvky v ilustracích překrývaly. Po pár zkouškách jsem však došla k závěru, že to ve mně vzbuzuje přesně ten násilný chaos, který jsem do ilustrací dávat nechtěla. Právě proto jsem usoudila, že bude

mnohem lepší kreslit jednotlivé prvky tak, aby se, pokud možno, nepřekrývaly. Ilustracím to dodalo vzdušnost a čistotu.

Pro zpracování obrazových částí knih jsem zvolila digitální kresbu pomocí tabletu. Díky tomuto způsobu tvorby jsem měla možnost s jednotlivými prvky lépe manipulovat a sestavit tak kompletní obraz.

Po čase tvoření jsem si všimla, že se jednotlivé ilustrace mezi sebou hodně podobají. To byl velký problém, který jsem musela vyřešit. Dále bylo zapotřebí od sebe odlišit jednotlivé knihy. Styl i techniku ilustrací jsem chtěla zachovat, ale i přesto bylo nezbytné každou knihu ozvláštnit něčím jiným.

Textovou část jsem na doporučení zarovnávala vždy na jednu osu k vnějšímu okraji. Zvolila jsem větší proklad mezi řádky, aby se texty lépe četly. Stejně tak jsem na stejnou osu zarovnávala i názvy písní a paginaci.

Výroba samotné knižní vazby nebyla nijak náročná, po vytištění a seskládání složek do sebe stačilo ve hřbetě sepnout dvěma sponami.

K sérii knih patří i pouzdro, nad kterým jsem dlouho přemýšlela. Kvůli měkkým vazbám knih mi nepřišlo úplně vhodné dělat klasické pouzdro z lepenky. Nejprve jsem chtěla vyrobit pouzdro z průhledného plastu. Vypadalo by jako klasické kancelářské desky na papír, ovšem po zjištění, že by takovéto pouzdro vydrželo pouze pár otevření, než by se rozpadlo, mě naprosto zklamalo a odradilo. Přitom by bylo hezké, že by bylo pouzdro průhledné a čtenář by rovnou viděl, co ho uvnitř čeká. Ale bohužel, chtěla bych, aby pouzdro vydrželo. Proto jsem se ve finále přiklonila k jiné variantě, která se jen tak nerozpadne a sérii knih bude pořádně chránit.

6. POPIS DÍLA

Má výsledná bakalářská práce je cyklus autorských knih na téma hravá kniha. Jde o tři knihy ve velikosti A4 (210x297 mm) se stejným motivem a zaměřením. Knihy jsou určeny pro jakoukoliv věkovou kategorii. Více ji ale zřejmě ocení fanoušci osobností, na které se můj cyklus zaměřuje.

Cílem knih je pobavit své čtenáře díky hře, kterou lze najít v ilustracích. Hlavním úkolem je tedy najít v nich danou postavu.

Vazbu knih jsem zvolila měkkou sešitovou. Místo pevných desek mají tedy obálky z kartonu a jednotlivé složky knih jsou naskládány do sebe a sepnuty sponami.

Ilustrace jsem ve všech třech knihách udělala stejně stylizované a jednoduché, aby bylo lehce poznat, o koho jde. Jednotlivé prvky se nepřekrývají, obrazy jsou tak vzdušné a odlehčené. Úmyslně jsem dělala všechny postavy stejně velké. Jednotlivé scény tak mají daný řád, ovšem zároveň v nich dochází k většímu chaosu. Naopak kdybych některé prvky zmenšila, mohlo by to více přilákat pozornost, což jsem nechtěla. Během tvorby jsem se nedržela žádné perspektivy, díky tomu obraz působí hravěji. Pod celým obrazem je čtverečkovaný podklad, který mi původně sloužil jako pomůcka k orientaci v prostoru. Nakonec se mi k ilustracím hodil, tak jsem se rozhodla ho tam nechat. Jednotlivé knihy tak díky tomu působí jako čtverečkované sešity. K tvorbě ilustrací jsem použila tablet na kreslení a všechny ilustrace jsem nakreslila v černé linii. Díky kombinaci čtverečkovaného podkladu a černé linie ilustrace působily, jako by šlo o čmárání si v sešitě. Později jsem však do obrázků přidala i barevné plochy, tím ten dojem zeslábl.

U všech tří hlavních postav jsem řešila, zda je znázornit v letech, kdy se danými písněmi proslavili, nebo zda je mám nakreslit tak, jak je známe dnes. Došla jsem k závěru, že bude mnohem lepší vyobrazit je tak, jak momentálně vypadají.

První kniha nese název Kde je Kája? a celá se věnuje písním Karla Gotta.¹¹ Hlavní postavičkou je v ní samotný Karel Gott a cílem je ho najít ve změní dění. Jako poznávací značka může sloužit třeba klobouk, který má na hlavě. Nakreslila jsem ho tedy tak, jak momentálně vypadá. Snažila jsem se vybrat jeho nejznámější písně, které si hned každý vybaví už jen podle názvu. Abych tuto knihu odlišila od ostatních, zaměřila jsem se na vzory a různé struktury. Oblečení postav i struktury na zemi, to vše jsem u Káji pojala dekorativněji, než u zbylých dvou knih. Tím jsem ji od ostatních krásně odlišila, ovšem stylově jsou všechny tři stejné. Čím jsem dále ještě odlišovala, bylo použití barev. Na každou knihu padla barevná kombinace dvou barev. Ta se v každé knize liší. Barvy mi ilustrace rozjasnily a oživily. U Káji jsem zvolila žlutou a tyrkysovou barvu.

Další kniha se zaměřuje na disco zpěváka Michala Davida a nese název Kde je Míša?.¹² Stejně jako u Káji jsem se i u Míši snažila vybrat nejznámější hity. Popravdě mi to u Michala Davida šlo vybrat líp, asi to bylo i tím, že jsem jeho písničky znala z dětství, tak mi byly svým způsobem bližší. Ilustrace a scény jsou pojaty stejně jako u předchozí knihy, ovšem abych i sem vnesla nějaký odlišující prvek, místo struktur a vzorů jsem některé elementy vyplnila černou barvou. Černé plochy vnesly do ilustrací nový rozměr. Zkombinovala jsem je dále s červenou a modrou, čímž dostala celá kniha nový nádech.

¹¹ příloha č. 2.1

¹² příloha č. 2.2

Do třetice jsem vybrala i jednu ženskou zástupkyni z hudební scény v České republice. Má poslední kniha ze série je věnovaná Heleně Vondráčkové a jmenuje se Kde je Helenka?.¹³ Opět jsem Helenku nakreslila tak, jak vypadá dnes. Ilustrace v této knize jsou od ostatních rozdílné v tom, že nemají ani černé plochy, ani žádné struktury nebo vzory. Postavy i objekty jsou kresleny pouze čistě v černé linii. Proto, když se na cyklus člověk podívá v tomto pořadí, vidí velký posun od dekorativního Káji, přes střídmějšího Míšu až k jednoduše čisté Helence. Pro tuto knihu jsem zvolila barevnou kombinaci fialové a růžové.

Líbí se mi, jak jsou všechny tři knihy propojeny stylem a technikou kresby, ovšem v těchto maličkostech se rozcházejí a každá kniha tak působí jinak.

Text jsem také vysázela na čtverečkovaný podklad. Chtěla jsem, aby pocit, že listujete školním sešitem, dále přetrval. Pro sazbu jsem zvolila bezpatkové písmo, jelikož není text nijak rozsáhlý a k sazbě básní (v mém případě písní) se hodí více. Pro nadpisy jsem zvolila ručně psané písmo, u kterého mi přišlo, že jde ruku v ruce s konceptem sešitu. Stejně ručně psané písmo jsem nastavila i u stránkových číslic. Jednotlivé texty jsou vysázeny na levý praporek a jsou vždy zarovnané k jedné ose. Sazba textu je tak ucelená a působí mezi ilustracemi klidně.

Na konec knihy jsem umístila řešení, kde se na jednotlivých ilustracích vyskytují zmíněné postavy. Kniha sice není koncipovaná nijak složitě, že by postavy nešly najít, ovšem k celkové povaze knihy se řešení na konec dát hodilo. Knihu to krásně uzavírá.

Ilustrace navíc obsahují i bonusové postavy, které však nikde zmíněné nejsou. Je pouze na čtenáři, zda je tam spatří, nebo ne.

¹³ příloha č. 2.3

Nechtěla jsem na ně nijak více upozorňovat, jelikož jsem začínala mít dojem, že bych tím celou sérii překombinovala. Hlavní a důležití tam jsou především naši zpěváci.

Celkový obsah knihy je vytištěn na lehce nažloutlém papíře. Zvolila jsem ho z toho důvodu, jelikož mi bílý papír přišel příliš agresivní. Lehce nažloutlá barva je příjemná na oči a čtenář se tak neunaví. Na obálky knih jsem zvolila podobný odstín, ovšem o něco málo žlutější a lehce strukturovaný.

Na obálkách knih je vždy nakreslená směsice obličejů, mezi kterými se vyskytují právě naše osobnosti.¹⁴ Aby bylo poznat, že jsou to právě oni, přikreslila jsem k nim šipku, která na ně ukazuje. Čtenář tak bude vědět, že právě tohle je například Míša. Obálky jsem celkově koncipovala tak, že na přední straně na čtenáře koukají obličeje a na zadní straně vidíme jejich hlavy zezadu. Název knihy jsem pak vždy udělala jednou z barev, která se vyskytuje uvnitř knihy a šipku směřující k hlavní postavě barvou druhou. Tím se propojila obálka s vnitřkem knihy. Na název knihy jsem použila stejně ručně psané písmo, které je i u názvů písní.

Co zbývá, je ještě pouzdro knihy. Jak jsem již zmiňovala, když sešlo z průhledného pouzdra, vymyslela jsem jiné. Pouzdro je ve formě uměleckých desek, které jsou složeny ze dvou kusů lepenky a spojené dvěma tkalouny.¹⁵ Aby v deskách knihy dobře držely, vyrobila jsem na volných stranách chlopně. Tkalouny jsem zvolila v béžové barvě, aby nijak nerušily a nepoutaly pozornost. Mají čistě vázací funkci. Na pouzdro jsem vytvořila ilustraci skládající se z obličejů hlavních postav a opět k nim směřujících šipek. Na opačné straně pouzdra se vyskytují hlavy zezadu, stejně jako u obálek knih.

¹⁴ příloha č. 2.4

¹⁵ příloha č. 2.5

7. TECHNOLOGICKÁ SPECIFIKA

Výsledné knihy jsou ve vazbě V1, tedy ve vazbě sešitové. Jde o měkkou vazbu, což znamená, že její obal netvoří pevné desky z lepenky, ale pouze obálka z kartonu. Jednotlivé složky jsou vkládány do sebe a ve hřbetě jsou sešity sponami. Důležité je mít počet stran dělitelný čtyřmi, jelikož jedna složka obsahuje čtyři strany. Při jiném čísle než dělitelném čtyřmi, by pak došlo k prázdným stranám, a to je nežádoucí.

Na knižní složky jsou použity papíry v přírodně bílé barvě, která je ve skutečnosti lehce nažloutlá. Zvolila jsem gramáž 120 g/m². Na sešitovou vazbu se více hodí měkčí papír s menší gramáží, ovšem díky nižšímu počtu stran jsem si mohla dovolit použít papír s o něco větší gramáží. Na obálku jsem poté zvolila silnější papír s gramáží 160 g/m². Chtěla jsem tak oddělit i materiálově obálku od zbytku knihy. Přeci jen, obálka knihy by měla být o něco silnější a aspoň trochu chránit obsah.

Na pouzdro knihy jsem použila dva kusy dvoumilimetrové lepenky. Do nich jsem prořízla otvory, kudy se po potažení papírem protáhl tkaloun. Tkaloun o šířce patnácti milimetrů jsem zvolila v béžové barvě, aby nepůsobil rušivě. Na potažení pouzdra jsem zvolila stejné papíry, které jsou použité v knihách. Na potah tedy papír s gramáží 120 g/m² a dovnitř na vylepení papír s gramáží 160 g/m². Jediné, co jsem použila jiné, byl papír na chlopně, ten jsem zvolila s gramáží 220 g/m². Bylo to z toho důvodu, že chlopně drží knihy uvnitř pouzdra, musí proto být o něco silnější. Chlopně bylo v místech ohybu potřeba nabíjet. To jsem provedla pomocí knihařské kostky.

Ilustrace jsem tvořila na iPadu Pro v aplikaci ProCreate. Tato aplikace funguje na stejném principu jako Adobe Photoshop, tedy

výsledné obrázky byly tvořeny v bitmapě. Barevný režim jsem během tvorby měla v RGB, ovšem během přípravy dat pro tisk jsem obrázky převedla do barevného režimu CMYK.

Sazba textu a příprava celé série knih k tisku pak dále probíhala na počítači v grafickém programu Adobe InDesign. Předtím, než jsem mohla importovat i ilustrace, musela jsem poupravit jejich velikost v programu Adobe Photoshop. Ilustrace jsem původně kreslila na formát A2, což je 594x420 mm, ovšem výsledná velikost, která byla potřeba, byla A3, tedy 420x297 mm. Velké obrázky mi zbytečně zpomalovaly počítač a zabíraly místo na disku. Proto jsem obrázky zmenšila. Rozlišení si však zachovaly 300 DPI. Do InDesignu jsem je poté importovala v datovém formátu .psd. Pro pohodlnou sazbu textu jsem si vytvořila zrcadlo stran a nastavila mřížku účaří. Mřížka účaří se nastavuje k tomu, aby byly všechny řádky s textem v jedné rovině. Spadávkou dokumentu jsem nastavila tři milimetry, jelikož jsem měla na každé straně přesahující obraz v podobě čtverečkovaného podkladu. Pro samotný text jsem zvolila písmo Quicksand v řezu medium o velikosti 12 b. Jednotlivé dílky mřížky účaří jsou po šesti milimetrech. Na nadpisy jsem použila písmo Amatic SC regular ve velikosti 48 b. Stejně písmo je poté i u paginace, ovšem zde jsem nastavila menší písmo o velikosti 27 b. Amatic SC se vyskytuje ještě na obálkách knih, kde jsem zvolila velikost 81 b pro název a 21 b pro mé jméno. Na pouzdru má písmo velikost 63 b u názvu cyklu a opět 21 b u mého jména.

8. PŘÍNOS PRÁCE PRO DANÝ OBOR

Hlavním přínosem mé práce může být i ukázka toho, jakým stylem se dá pojmout cyklus knih. Člověk by si spíše vybavil velké knihy v pevných vazbách, nejlépe s koženým potahem. Ovšem kniha nerovná se pevné těžké desky. Nemusí být nutně potažena kůží, aby působila luxusně. Knihy v sešitových vazbách, jako mám já, jsou obvykle vyrobeny z levného materiálu, jelikož chtělo nakladatelství ušetřit. Právě proto můžou volit tuto formu vazby. Nejčastěji se však tento druh vazby využívá u časopisů. Můj cyklus by se na jednu stranu dal také brát, jako takové periodikum, které by mohlo jednou za čas vycházet s další a další postavou. Chci na tom tedy ukázat, že vazba by měla jít ruku v ruce s obsahem a smyslem knihy, že nejde pouze o něco, na čem se dá ušetřit. Nevolila jsem tuto vazbu kvůli šetřivosti, ale jelikož se to tématicky i obsahově nabízelo. A tak by mělo k volbě knižních vazeb přistupovat každý, kdo tvoří knihy.

Také mě rmoutilo, že Česká republika je bohatá na známé osobnosti a kulturu, a přesto jsem nenašla nic vyloženě českého z českého prostředí s touto tematikou. Chtěla jsem tedy vyrobit knižní cyklus, u kterého se každý Čech pobaví.

9. SILNÉ STRÁNKY

Silnou stránkou mojí série knih je určitě materiál, z kterého jsou knihy vyrobeny. Jde o nejjednodušší možnou knižní vazbu vůbec a kvalitní materiály, které jsem použila, ji pozdvihují na vyšší úroveň.

S čím jsem opravdu spokojená je celkové pojetí všech tří knih. Líbí se mi jak zvolená barevnost, styl stylizace, tak i kompozice jednotlivých ilustrací. Rozhodně jsem ráda, že jsem zvolila digitální kresbu jako formu zpracování, jelikož mi to otevřelo širokou škálu možností. Jde o velmi živé a plné ilustrace, kde mi právě digitální kresba ulehčila mnoho práce. Mohla jsem tak jednotlivé postavičky dle libosti přesouvat, zvětšovat a zmenšovat. Měla jsem možnost je i kdykoliv překreslit nebo úplně vymazat. I díky digitální formě jsem mohla kreslit postavičky krásně tenkou linií, kdykoliv bylo potřeba, obraz jsem si zvětšila a díky tomu mi šlo vykreslování detailů lépe.

10. SLABÉ STRÁNKY

Za slabou stránku mého díla považuji volbu jednoho ze tří zpěváků, přesněji Heleny Vondráčkové. Ze všech se mi zpracovávala nejhůř, až jsem se musela zamyslet nad tím, proč tomu tak vlastně je. Dospěla jsem k závěru, že její písně jsou všechny dokola na stejné téma, a to je láska. Samozřejmě i Michal David a Karel Gott zpívají nejčastěji o lásce, ale jejich písně zní každá jinak. Jsou podané jiným způsobem, v různých formách. Kdyžto písně Heleny Vondráčkové vesměs všechny dokola říkají, jak moc žena potřebuje muže. Místo lásky to spíše zní, jako by šlo pouze o chtíč. Stále dokola. Právě proto se i v mých ilustracích často objevují kupy žen dychtících po mužích.

11. SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ

11.1 Knižní a periodická literatura

1. DVOŘÁKOVÁ, Zdenka. *DTP a předtisková příprava*. Brno: Computer Press, a.s., 2008, ISBN 978-80-251-1881-8.
2. HANDFORD, Martin. *Where's Wally? The Wonder Book*. Londýn: Walker Books, 2007. ISBN 978-1406305906.
3. INGRAM, Catherine. *Where's Warhol?* Londýn: Laurence King Publishing, 2016. ISBN 978-178067746.
4. WIGAN, Mark. *Umění ilustrace: Vizuální myšlení*. Brno: Computer Press, a.s., 2010. ISBN 978-80-251-2970-8.

11.2 Internetové zdroje

1. Texty písní Heleny Vondráčkové.
Dostupné z: <<http://www.hlasite.cz/texty-pisni/helenavondrackova>>
2. Texty písní Karla Gotta.
Dostupné z: <<http://www.hlasite.cz/texty-pisni/karelgott>>
3. Texty písní Michala Davida.
Dostupné z: <<http://www.hlasite.cz/texty-pisni/michaldavid>>

12. RESUMÉ

The bachelor project of mine is a cycle of author books about the topic of a playful book. The cycle contains three books and is focused on famous Czech musicians. Readers can find kind of a puzzle in the books. The main object is looking for the character of the musician. I chose three famous musicians Karel Gott, Michal David and Helena Vondráčková. Books are called *Kde je Kája?* (Where's Kája?), *Kde je Míša?* (Where's Míša?) and *Kde je Helenka?* (Where's Helenka?).

Illustrations are based on their songs, so readers look for the musician in their own illustrated songs. Pictures are created digitally on iPad Pro. Thanks to this technique I could easily change all the elements of the pictures. Drawings are created simply in black lines with a combination of two colours in each book. There can be also found other differences as small elements and structures are added to the book *Where's Kája?* In other book *Where's Míša?* there are no structures neither elements in the illustrations. I chose to apply black areas to the pictures. The book *Where's Helenka?* is very simple and clean without any structures, elements neither black areas. Illustrations are created in black lines only. And of course the combination of two colours.

For the cycle of books I chose very simple binding typical for magazines. The folders of the books are folded up and clipped together. It goes very well together with the concept of the project.

With the cycle of books there is also a case necessary. I decided to create case similar to the artistic folders.

At the end, there is the cycle of the playful books which is designed for adults and children as well to enjoy.

13. SEZNAM PŘÍLOH

1. Mé dosavadní dílo v kontextu specializace
 - 1.1 Leporelo: Roháčkův děsivý výlet
 - 1.2 Deníky v tuhé vazbě potažené barevným papírem
 - 1.3 Pop-up: Kuchařka malého gurmána
 - 1.4 Deníky v tuhé vazbě potažené látkou
 - 1.5 Deníky v koptské vazbě
 - 1.6 Deník v tuhé vazbě potažený kůží
 - 1.7 Fotoalbum potažené barevným papírem
 - 1.8 Interaktivní kniha: Hajánek a Ospalka
 - 1.9 Kniha z ručního papíru: Básně Jiřího Žáčka
 - 1.10 Harmonika: Slavík

2. Mé závěrečné dílo
 - 2.1 Kde je Kája?
 - 2.2 Kde je Míša?
 - 2.3 Kde je Helenka?
 - 2.4 Obálky
 - 2.5 Pouzdro

3. CD

1. Mé dosavadní dílo v kontextu specializace

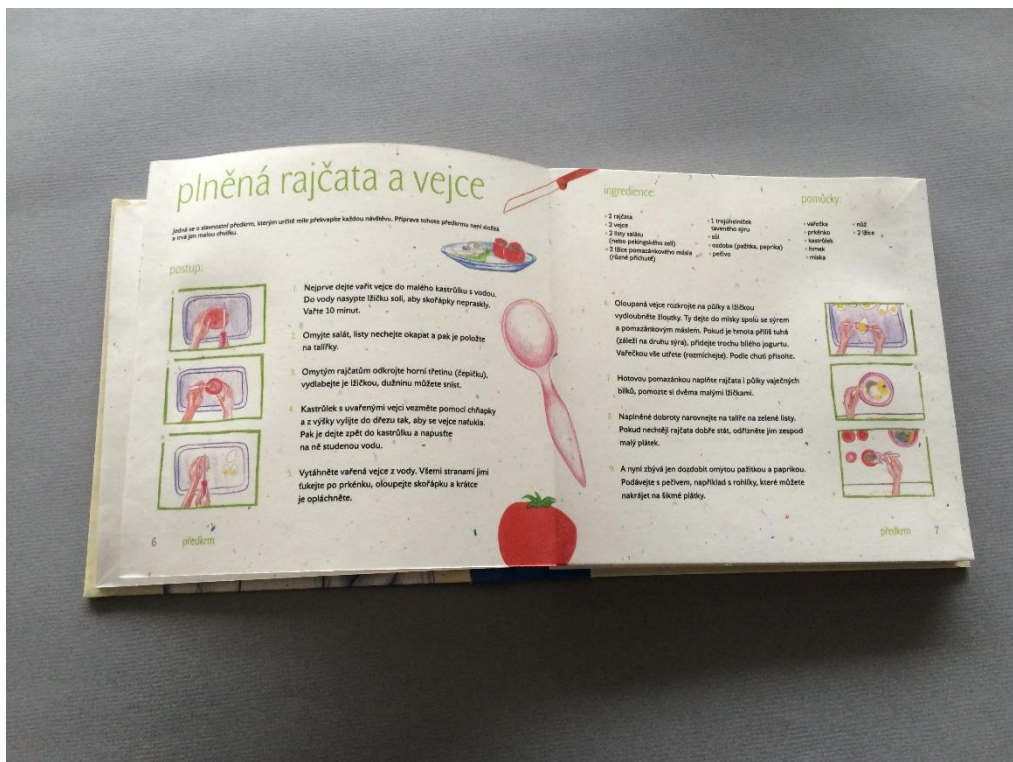
1.1 Leporelo: Roháčkův děsivý výlet

1.2 Deníky v tuhé vazbě potažené barevným papírem

1.3 Pop-up: Kuchařka malého gurmána

1.4 Deníky v tuhé vazbě potažené látkou

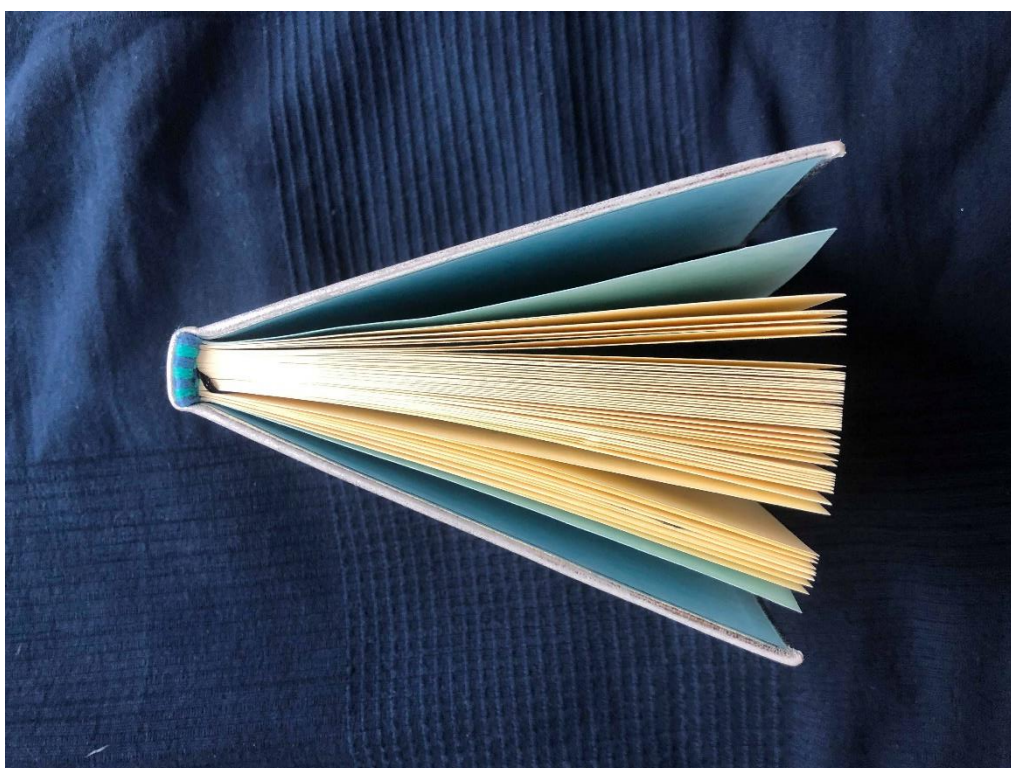
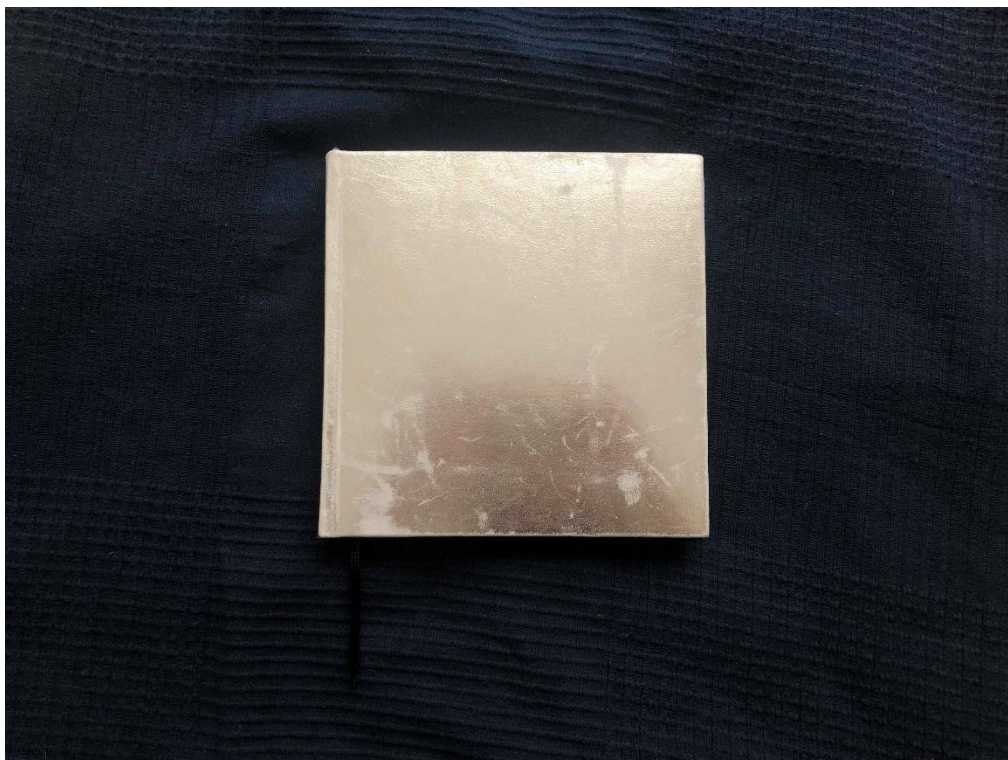

1.5 Deníky v koptské vazbě

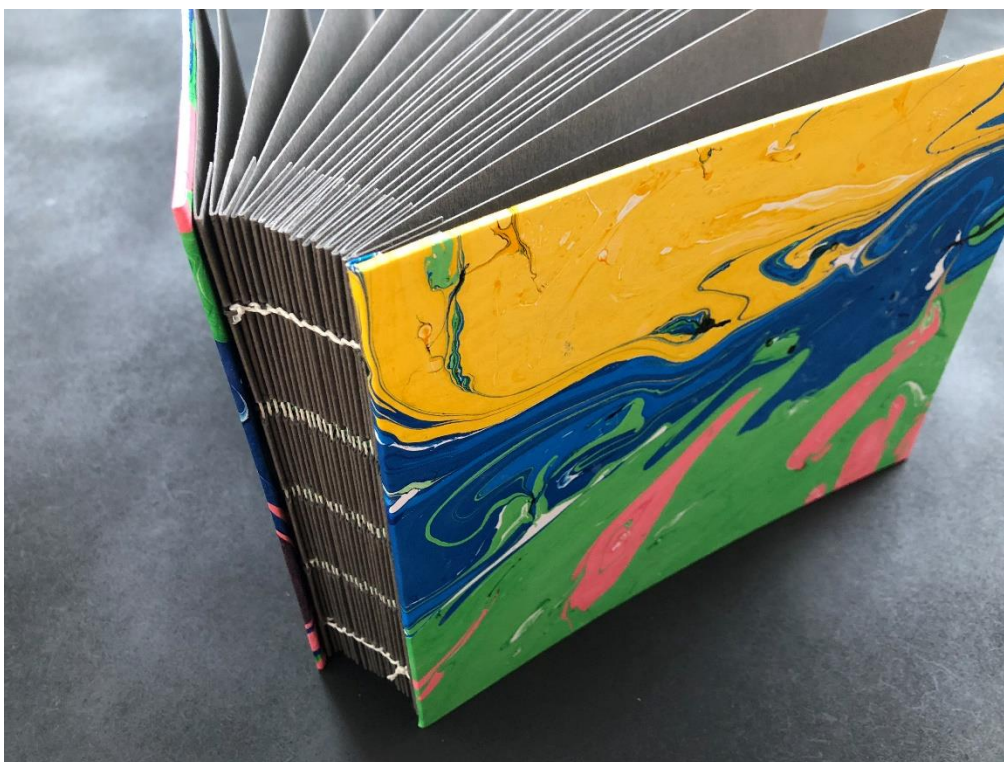

1.6 Deník v tuhé vazbě potažený kůží

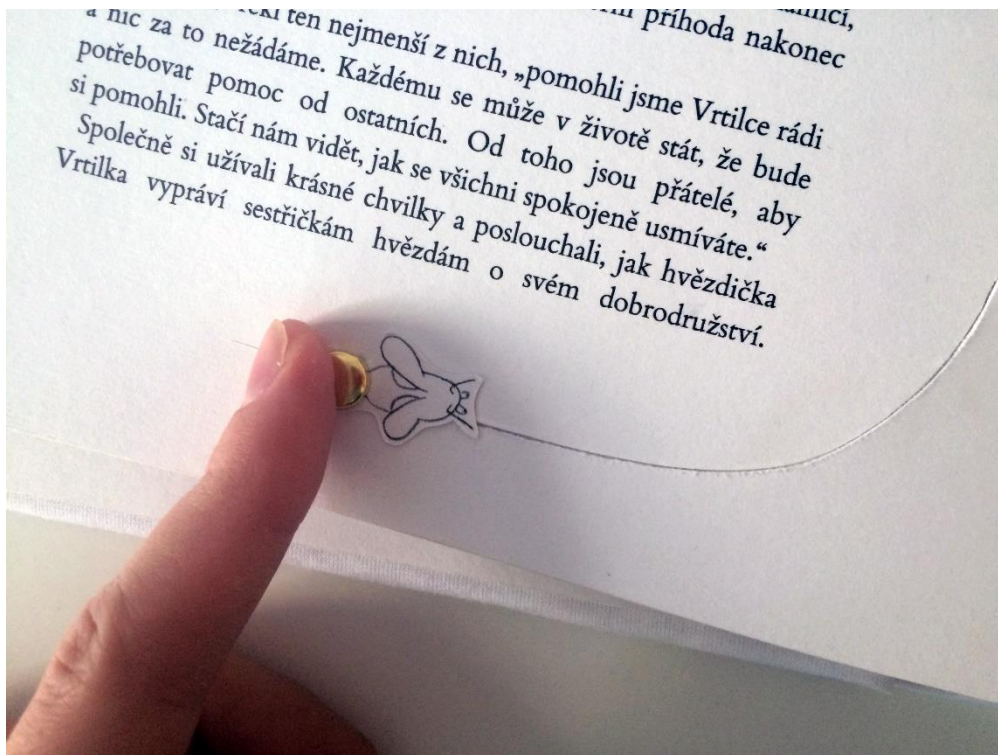

1.7 Fotoalbum potažené barevným papírem

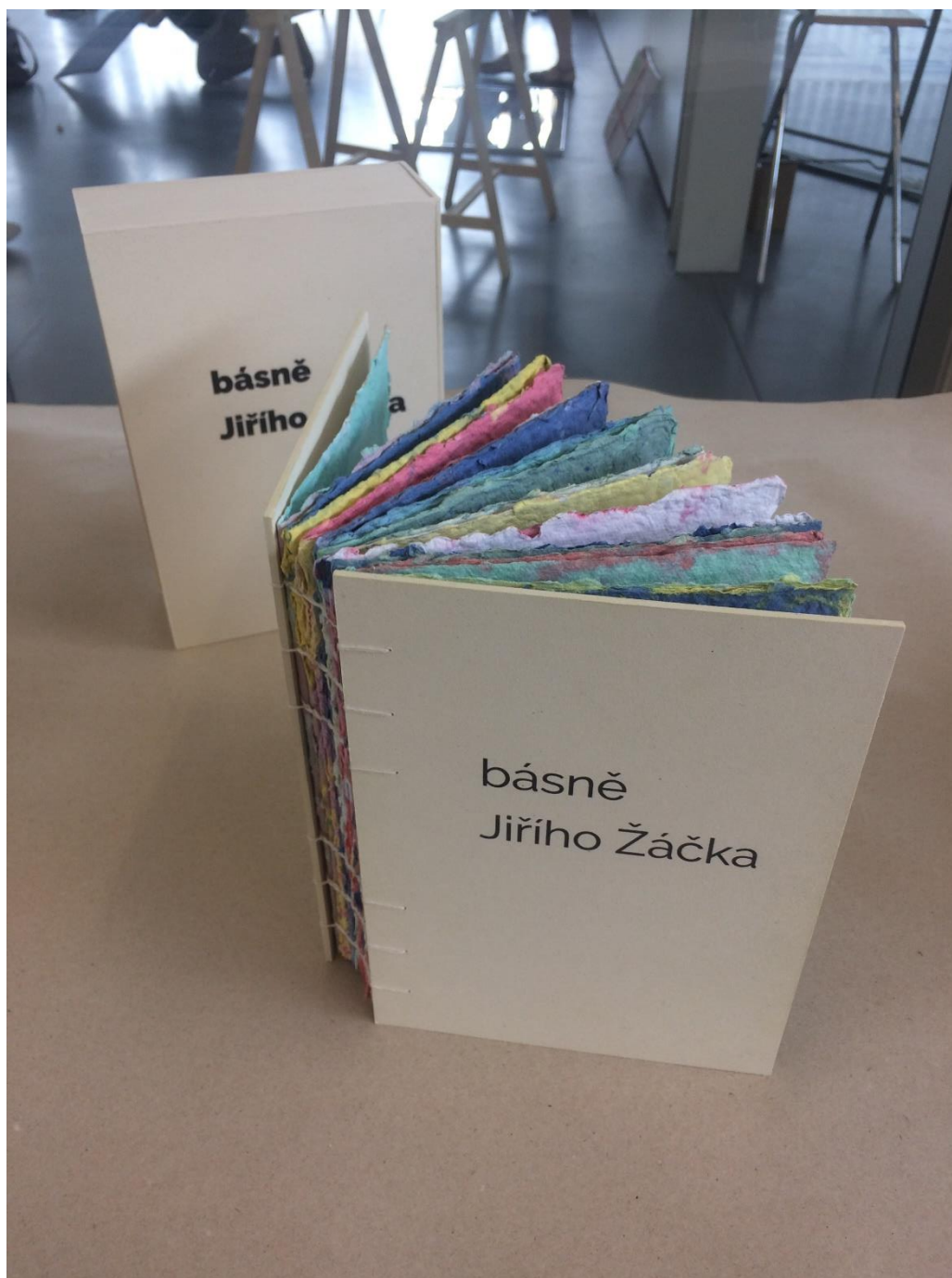

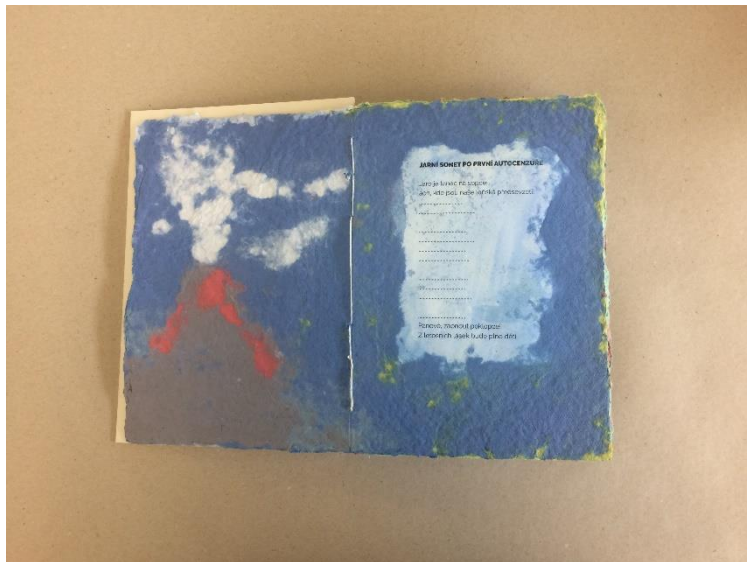
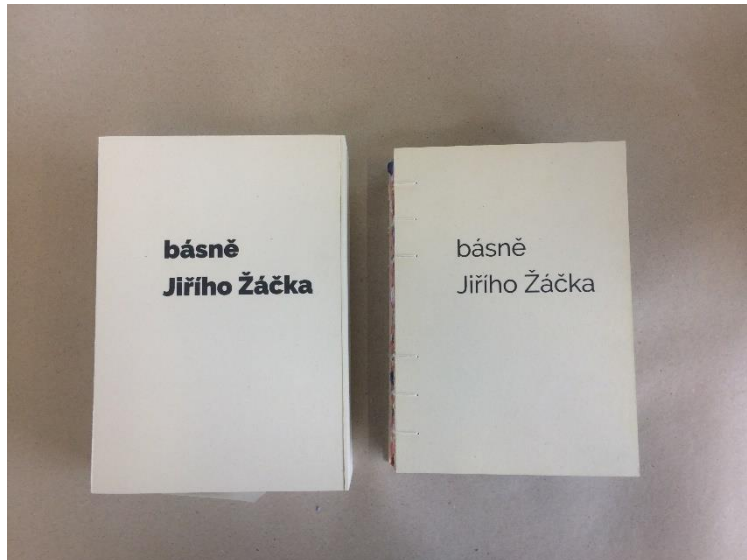
1.8 Interaktivní kniha: Hajánek a Ospalka

1.9 Kniha z ručního papíru: Básně Jiřího Žáčka

1.10 Harmonika: Slavík

2. Mé závěrečné dílo

2.1 Kde je Kája?

TADY JE >>

2.2 Kde je Míša?

NONSTOP

Tátovi nesmím zkrátit krok, pro něj jsem pouhý diskocvok,
pro mámu pořád jen dítě jsem.
Brácha ten hltá jen svůj džob, stal se z něj velkéj pán a snob,
kdo jsem já, to nemáj paněť.

Nemůžou znát můj nápadu, ty pěkně v sefu mám,
jen tobě můžu vážně fíct, jsem vtr hurikán, já chci žít

/Ref/

Nonstop, krásně a nonstop a s tím, co přijde mám chuť se rvát.
Nonstop, já chci žít nonstop a s tím, co přijde mám chuť se rvát.

Život je senza k divání, jenomže dá to koumání, vymyslet,
jak by se zmáknout dal.
Nejsem už dítě mejdano, teď jsem svůj, tím už zůstanu,
jenomže to právně jen tu vš.

Už nejsem dítě mejdano, už nejsem módní hit,
láka mě vůně prima dnů a chci jen nonstop žít, já chci žít

/Ref/

CĚČKA, SBÍRÁ CĚČKA

Dostal jsem právě písňový vrkaz,
přij se mouš dluho ztráca jen čas,
všeče spousta vadu v face,
něž j zas pořádk v diskoteka.

Může být z nás dvou světový pár,
jestli se zmlůu dát j věcný dar,
až mi to dojde, vrátit se s ním,
bez ní se ploužák nenaučim.

/Ref/

Cěčka, sbírá cěčka, v tom je ta lěčka
a já jsem a tom neměl ani zdání,
cěčka, že sbírá cěčka, tak co mi brání,
jen abych sehnal je a bžel za ní.
Po městě bloudim od krámu krám,
někde i loudim, jinde se jen ptám,
korunou cikám, že na to mám,
nikoho vůbec nedojímám.

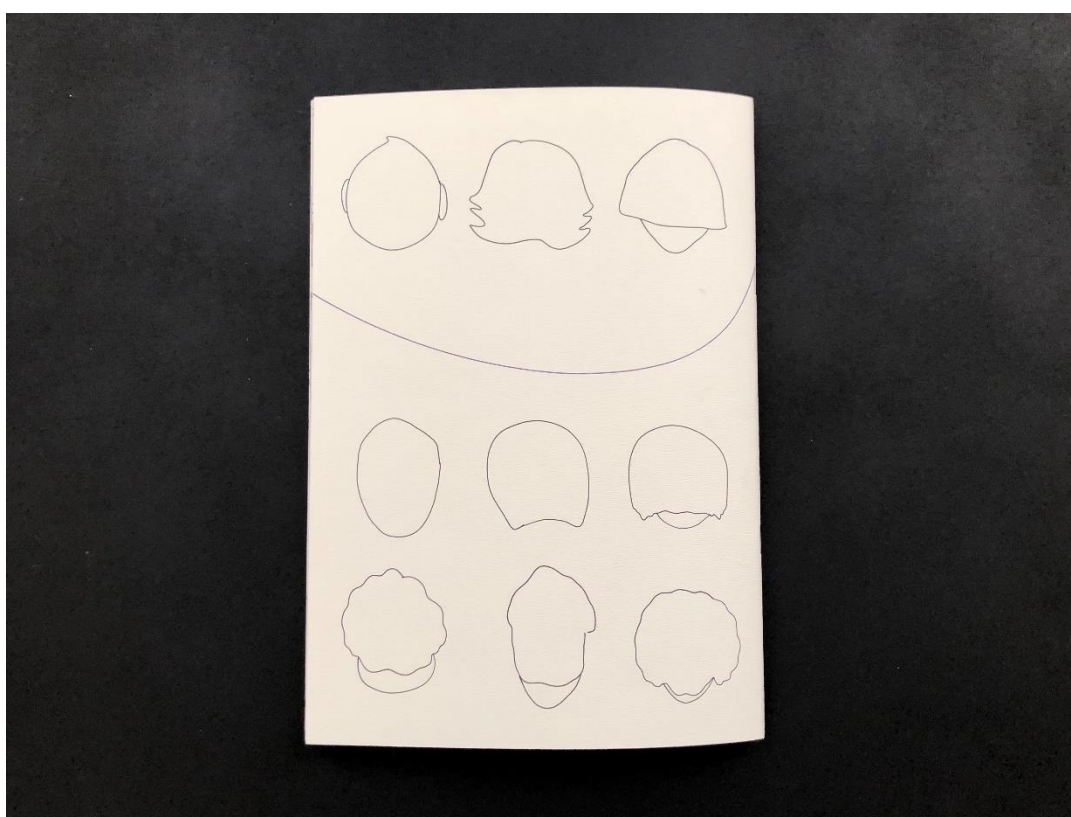
Může být z nás dvou světový pár,
jestli se zmlůu dát j věcný dar,
až mi to dojde, vrátit se s ním,
bez ní se ploužák nenaučim.

/Ref/

2.3 Kde je Helenka?

LÁSKO MÁ, JÁ STUŇU

Já, ač mám spánek bezesny,
mně včera sen se zdál.
I když dávno nejsem s ním,
mně navštívil sám král.

/Ref/

Áste! Lásko má, já stuňu,
svojí spáchu já jen hrál!
Kůži sám se vzdávám trůnu,
klénatů i katedrál.

Až den mám jiný poklidný,
dnes nevím, kudy kam.
Trápi mě sen oládný,
o trápi mě král sám.

/3x Ref/

VZHŮRU K VÝŠKÁM

Neboj se a pojď,
budem stoupat jako ptáci.

/Ref/

Vzhůru k výškám,
vzhůru k výškám.

Až nad mraky a dým,
až k sluchem počuvám,
až k hvězdám, (až k hvězdám)
až k hvězdám, (až k hvězdám)

Stačí jeden krok,
zem se pod nohama ztrácí.

/Ref/

Neboj se výšek a poleť se mnou,
slunečným dnem a nocí temnou,
všě a všě.

Já chtěla bych mít svůj aeroplán,
létat v oblacích jak kormorán.
Vznášet se a stoupat
o vánkem dát se houpat,
za jasných krásných letních rán.

Neboj se a pojď,
budeme se spolu vznášet.

/Ref/

Až nad oblaka koufe,
nad magnetické bouře,
až k hvězdám, (až k hvězdám)
až k hvězdám, (až k hvězdám)

Potom uvidíš,
světa v měsících zvolna zhaset.

Zpátky k viskám,
k blým bříškám.

Nad kominu a špičkami stromů,
k večeru se pak vrátíme domů
k nám, tak pojď.

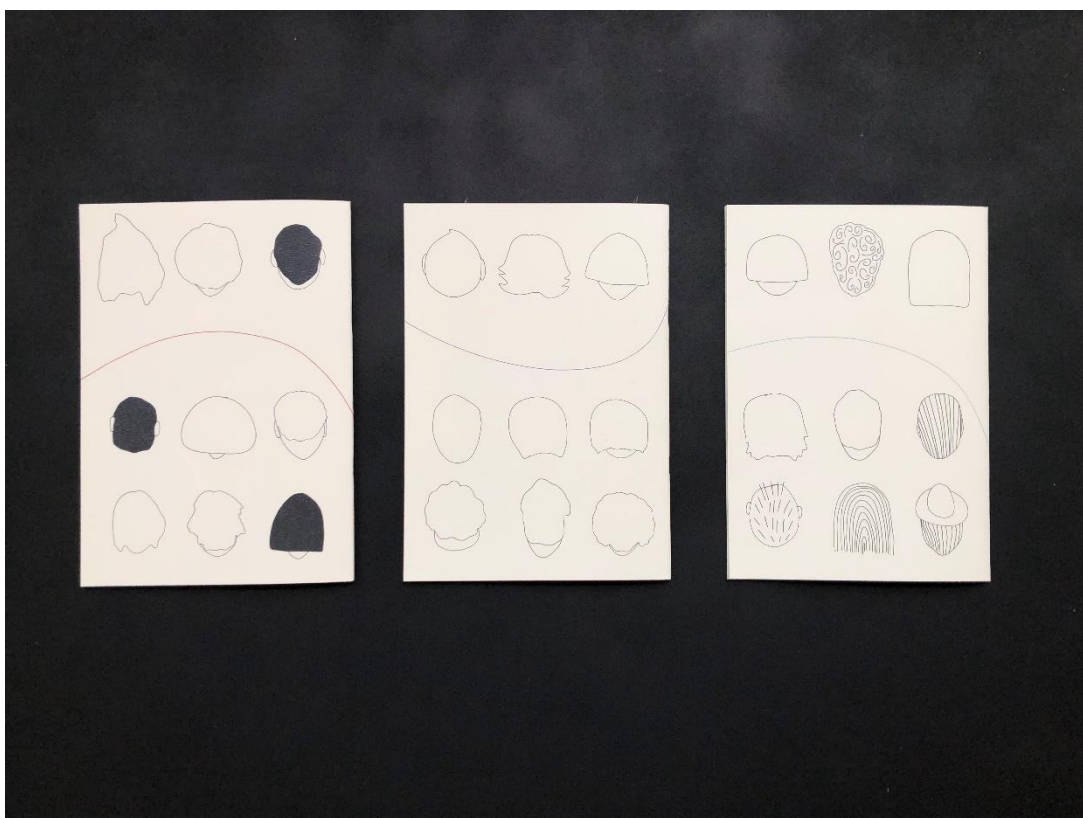
Já chtěla bych mít svůj aeroplán,
létat v oblacích jak kormorán.
Vznášet se a stoupat
o vánkem dát se houpat,
za jasných krásných letních rán.

/2x Ref/

2.4 Obálky

2.5 Pouzdro

